

[Bendix.]

at stemme om de stillede ændringsforslag, og ved tredje behandling vil mit parti ligeledes undlade at stemme.

Guldborg: Først vil jeg gerne sige, at venstres stilling til det, der sådan set er det væsentlige indhold i debatten i dag, nemlig de stillede ændringsforslag til alle 3 lovforslag, er bestemt af vor principielle holdning til disse lovforslag, og den er lidt forskellig for de 3 lovforslags vedkommende, men jeg vil begynde med at sige, at vi kan gå ind for ændringsforslag nr. 10 til lovforslaget om ændring af lov om boligbyggeri. Det er det ændringsforslag, der sikrer, at også visse almennyttige institutioner, de, der går ind under kapitel VI, kan komme ind under de gældende regler for offentlig boligstøtte til andet almennyttigt byggeri.

De øvrige ændringsforslag vil venstre undlade at stemme for ud fra den betragtning, at vel kan der i disse være nogle ting, der set isoleret i forhold til hovedordningen kan betragtes som forbedringer, men vi er principielt så meget imod det, der ligger i lovforslagene, at vi ikke mener at kunne deltage i deres nærmere udformning.

Der er en væsentlig forskel på de to lovforslag, som vedrører de sociale boligselskabers stilling, og lovforslaget om boligsikring. De to første, som jeg vil gøre nogle principielle bemærkninger om, vil vi fra venstres side heller ikke kunne stemme for ved tredje behandling.

Lovforslaget om boligsikringen indtager for os en lidt anden stilling, og årsagen til dette er, at vi har den opfattelse i venstre, at selve boligsikringssystemet, som går ud på at finde en rimelig måde at beregne en boligstøtte på, der sættes i forhold til de pågældende familiers stilling, indtægtsforhold, antal børn og andre ting og den faktiske husleje, som de er nødt til at udrede for at have en passende bolig, for os er det eneste rigtige og acceptable, og vi har den opfattelse, at det på længere sigt er denne form for boligstøtte, der bør afløse de andre former for boligstøtte. Der er efter vor opfattelse intet fornuftigt i på lang sigt at opretholde støtteordninger, der, hvad der jo kan gives talrige eksempler på, kan give boligstøtte til folk med endda meget høje indtægter. Jeg ved godt, at det ikke er hen-

sigten, men det bliver rent praktisk resultatet. Bortset fra de andre skadelige virkninger, det kan have, må det efter venstres opfattelse være forkert, og derfor er det vores princip, at boligsikringen skal overtage boligstøtten. Dette indebærer naturligvis, at den gældende boligsikringslov, såvel den, der er gældende i dag, som den, der måtte komme efter den ændring, som et flertal gennemfører her, selvfølgelig ikke kan vurderes helt korrekt på lang sigt, og at man ved en langsigtet ordning også må komme til at tage stilling til, at boligsikringen skal løse en anden opgave, som den må afpasses til.

Det er også sikkert, det ligger allerede i tallene, at i det omfang, man afvikler eller afskaffer andre former for boligstøtte, vil boligsikringen automatisk allerede efter den gældende lovgivning og også efter den nye selvfølgelig komme til at bære noget mere. Alle disse ting gør, at vor holdning til lovforslaget om boligsikring må blive den, at vi ikke vil stemme imod den, men vi må på den anden side se den som en del af et samlet billede, og vi vil derfor undlade at stemme for dette lovforslag.

Med disse bemærkninger om det formelle vil jeg først og fremmest gå over til den mere principielle drøftelse og sige, at der er efter venstres opfattelse to meget afgørende forskelle mellem den af flertallet og den af mindretallet foreslåede ordning af de akutte problemer for det sociale boligbyggeri. Der er ingen uenighed — og det tror jeg ikke der har været på noget tidspunkt — om, at når man har den situation, man har, så må vi på en eller anden måde gribe ind og søge at afhjælpe disse udlejningsvanskeligheder, og det har vi også erklæret os villige til under udvalgsforhandlingerne. Men der er en afgørende forskel, idet det, flertallet vil gøre, er at hjælpe ved at forøge statsstøtten både til lejligheder, der allerede er bygget og lejet ud, og til dem, der for tiden er ramt af udlejningsvanskeligheder, og hvor problemet ligger, samt endvidere til hele det fremtidige byggeri, mens mindretallets opfattelse er, at man må løse problemet ved at nedsætte lejen i de ejendomme, hvor der faktisk er konstateret udlejningsvanskeligheder og naturligvis nogle, der ikke blot er af midlertidig karakter. Desværre har boligministeren stillet sig helt afvisende over for denne